

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.I.13/2025/21.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2025. május 13. és május 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2025. május 20. napján kihirdette a következő

ítéletet:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntető ügyben a Veszprémi Törvényszék 2024. október 22. napján kihirdetett 10.Fk.51/2023/181. számú ítéletét I., II., III., IV., V., VI. r. vádlottak vonatkozásában megváltoztatja.

Terhelt5 V. r. vádlott terhére megállapított társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette jogszabályi megjelölése helyesen: Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont.

Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 5 (öt) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 5 (öt) évre,

Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 5 (öt) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 5 (öt) évre,

Terhelt3 III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 4 (négy) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 4 (négy) évre,

Terhelt4 IV. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 2 (kettő) évre enyhíti.

A bíróság Terhelt4 IV. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását 5 (öt) év Terhelt6 VI. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását 5 (öt) év próbaidőre felfüggeszti. Terhelt4 IV. r. és Terhelt6 VI. r. vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltás mellékbüntetését mellőzi.

Terhelt2 II. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonekbezés összege helyesen 722.500 (hétszázhuszonkettőezer-ötszáz) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I., II., III., IV., V., VI., VIII. r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

Az ítéltábla felhívja Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak figyelmét, hogy ha a lefoglalás megszüntetéséről és a dolog kiadásáról szóló határozat vagy a dolog átvételére vonatkozó felhívás, továbbá a vádemelés után a jogerős vagy véglegessé vált határozat

közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

I n d o k o l á s

[1] A Veszprémi Törvényszék előtt folyamatban volt büntetőügyben 13 vádlott ellen folyt büntetőeljárás. A törvényszék Terhelt9 IX. r., Terhelt11 XIII. r., Terhelt12 XII. r. és Terhelt13 XIII. r. vádlottakra nézve elkülönítette az eljárást, fk. Terhelt7 VII. r. vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság ítélete elsőfokon jogerőre emelkedett, ekként a felülbírálattal Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt8 VIII. r. és Terhelt10 X. r. vádlottak érintettek. Terhelt10 X. r. vádlott tekintetében a másodfokú bíróság az eljárást elkülönítette.

[2] A Veszprémi Törvényszék 2024. október 22. napján kihirdetett 10.Fk.51/2023/181. szám alatti ítéletében bűnösnek mondta ki

- Terhelt1 I. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat és (3) bekezdés],
- Terhelt2 II. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat és a (2) bekezdés a) pont] és társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 177. § (1) bekezdés a) és b) pont és a (2) bekezdés b) pont],
- Terhelt3 III. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat és a (2) bekezdés a) pont] és kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 177. §-a (1) bekezdés a) pont (4) bekezdés 1. fordulat],
- Terhelt4 IV. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat és a (2) bekezdés a) pont] és kábítószer birtoklásának vétségében [Btk. 178. § (6) bekezdés 1. fordulat],
- Terhelt5 V. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés 3. fordulat és a (2) bekezdés a) pont] és kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 177. § (1) bekezdés a) pont és a (4) bekezdés 1. fordulat],
- Terhelt6 VI. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat] és kábítószer birtoklásának vétségében [Btk. 178. § (6) bekezdés 1. fordulat],
- Terhelt8 VIII. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés 3. fordulat] és kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 177. § (1) bekezdés a) pont és a (4) bekezdés I. fordulat].

[3] Ezért Terhelt1 I. r. vádlottat 6 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra, Terhelt2 II. r. vádlottat halmazati büntetésül 6 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra, Terhelt3 III. r. vádlottat halmazati büntetésül 5 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 180 napi tétel pénzbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra, Terhelt4 IV. r. vádlottat halmazati büntetésül 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra, Terhelt5 V. r. vádlottat halmazati büntetésül 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra, Terhelt6 VI. r. vádlottat halmazati büntetésül 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 150 napi tétel pénzbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra, Terhelt8 VIII. r. vádlottat halmazati büntetésül 2 év végrehajtásában 5

év próbaidőre felfüggesztett , végrehajtása esetén börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte. Rendelkezett arról, hogy a vádlottak - VIII. r. vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén - legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése után bocsáthatóak feltételes szabadságra. A bíróság a pénzbüntetés egy napi tételét Terhelt1 I. r. vádlott esetén 2.500.- Ft- forintban, Terhelt2 II. r.vádlott esetén 1.500.-Ft-ban, Terhelt3 III. r. vádlott esetén 2.000.- Ft-ban, Terhelt6 VI. r. vádlott esetén 2.000.- Ft-ban állapította meg. Rendelkezett arról, hogy az I. r. vádlott az így kiszabott 500.000.- Ft, II. r. vádlott az így kiszabott 300.000.- Ft, III. r. vádlott az így kiszabott 360.000.-Ft, VI. r. vádlott az így kiszabott 300.000.- Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén a pénzbüntetést, illetőleg annak hátralévő részét börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. A bíróság Terhelt1 I. r. vádlottal szemben 338.000.-Ft, valamint 1.289.489 Ft, Terhelt2 II. r. vádlottal szemben 631.500.- Ft, Terhelt3 III. r. vádlottal szemben 592.000.- Ft, Terhelt4 IV. r. vádlottal szemben 318.500.- Ft, Terhelt5 V. r. vádlottal szemben 34.500.-Ft, Terhelt6 VI. r. vádlottal szemben 390.000.- Ft, Terhelt8 VIII. r. vádlottal szemben 38.500.-Ft erejéig vagyonekobjást rendel el. A bíróság rendelkezett a lefoglalt készpénz és egyéb bűnjelék jogi sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

[4] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész az I-VI. és VIII. vádlottak terhére, súlyosítás, a szabadságvesztés büntetés és részben a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának felemelése, VIII. r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzése, vele szemben közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása, I-V. r. vádlottak vonatkozásában fegyházfokozat megállapítása, valamint I. r. vádlott vonatkozásában további vagyonekobjás elrendelése érdekében, az I. r. vádlott és védője enyhítés, valamint a vagyonekobjás mellőzése, a II. r. vádlott és védője enyhítés, a III. r. vádlott és védője részben felmentés, a bünszövetségi minősítés mellőzése, továbbá enyhítés, a IV. r. vádlott védője részben felmentés, a bünszövetség mellőzése, továbbá enyhítés, az V. r. vádlott védője részben felmentés, továbbá enyhítés, a VI. r. vádlott enyhítés, a vagyonekobjás mellőzése, a VIII. r. vádlott védője részben felmentés, továbbá enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

[5] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF. 314/2023/8-I. szám alatti átiratában az elsőfokon eljáró ügyész által bejelentett fellebbezést, helyes indokaira tekintettel, I. r. vádlott vonatkozásában részben módosítva fenntartotta, a vádlotti és védői fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Utalt arra, hogy a felülbírálat valamennyi vádlott vonatkozásában teljes körű a Be. 590. § (1), (2) és (10) bekezdések alapján. A törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság minden releváns bizonyítást felvett, melynek során eljárási szabálysértést nem követett el, a történeti tényállás megállapításához vezető mérlegelő, értékelő tevékenysége törvényes és logikus, az megfelelő mélységben megismerhető az ítélet indokolásából.

[6] A tényállást túlnyomó részben megalapozottnak találta, kisebb mértékű hiányosságként tárta fel, hogy a [239] bekezdés nem tartalmazza VIII. r. vádlott beazonosítható vásárlójához, tanú12hoz kapcsolódó cselekvőségét, pedig a bíróság a bizonyítékok értékelésénél számot adott az e körben feltárt bizonyítékokkal kapcsolatban, azokat elfogadta ([369] bekezdés). Mindezekre figyelemmel a VIII/B. tényállási pontot a vásárlás adataival kérte kiegészíteni.

[7] Az irányadó tényállásból okszerűnek találta a vádlottak büntetőjogi felelősségére vont következtetést, a bűncselekmények minősítését nagyrészt helytállónak látta, kifejtett indokai szerint azonban az V. r. vádlott vonatkozásában a jogszabályban megjelölt 4. fordulat szerinti az elkövetési magatartás, az V. r. és a VIII. r. vádlottaknak a fiatalkorúak részére történő értékesítése is társtettesként elkövetett, míg a VI. r. vádlott az őt kábítószerrel ellátó ismeretlen személlyel együtt a cselekményét is társtettesként követte el. Rámutatott, hogy a törvényszék megfelelően megindokolta, hogy mely tények alapján lehet megállapítani I-V. r. vádlottak vonatkozásában a bűnszövetséget, továbbá, hogy az érintett vádlottaknak miért kellett legalább a belenyugvás szintjén tisztában lenniük a fiatalkorú vevőik életkorával. Kifejtette, hogy az ítéletben rögzített büntetékiszabási körülmények annyiban szorulnak korrekcióra, hogy valamennyi vádlott esetében további súlyosító körülmény a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények köztudomású elszaporodottsága, az I. r. és a IV. r. vádlott nem büntetett előéletű, a II. r. vádlottnál az irányadó középérték 15 év. Amellett érvelt, hogy a törvényszék a vádlottak javára szóló enyhítő körülményeket túlértékelve olyan tartamú büntetéseket szabott ki, amelyek megfelelő nyomatékkal nem szolgálnak sem az egyéni, de különösen nem, a bűncselekmények jellegére, gyakoriságára figyelemmel előtérbe helyezett, általános megelőzési célt. Álláspontja szerint a forgalmazói típusú elkövetési magatartások kiemelkedő tárgyi súlyt képviselnek, mivel jellemzően újabb bűncselekmény elkövetését generálják, közegészséget károsító jellegük folytán fokozottan veszélyesek a társadalom – főként – fiatalabb tagjaira. Akként foglalt állást, hogy mindezekre figyelemmel, a kábítószerrel kereskedő vádlottak esetében enyhítő szakasz alkalmazására, a büntetés végrehajtásának a felfüggesztésére, enyhébb végrehajtási fokozat megállapítására jelen ügyben nincs elfogadható indok.

[8] A vagyoneklobzásról hozott rendelkezések kapcsán - egyetértve az elsőfokú bíróság indokaival – rögzítette, hogy a rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy I. r. vádlott számláján a büntetőeljárás megindulását megelőző öt éven belül egy alkalommal (vagyoneklobzással érintett összeg) történt befizetés, a számlán lévő többi összeget az ezt megelőzően elhelyezett összeg és a kamatai alkották. Hangsúlyozta, hogy erre figyelemmel I. r. vádlottól lefoglalt, ezen számláról felvett készpénz fennmaradó részére vagyoneklobzás nem rendelhető el a Btk. 74/A. § (2) bekezdés a) pontja alapján. Álláspontja szerint egyebekben I. r. vádlottal, valamint II-VI. r. és VIII. r. vádlottakkal szemben törvényesen, az irányadó tényállásban rögzített adatoknak megfelelően került sor vagyoneklobzás kimondására.

[9] Összefoglalóan indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy állapítsa meg, hogy V. r. vádlott mindkét cselekményét társtettesként követte el, továbbá, hogy a társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettségének helyes minősítése a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont; állapítsa meg, hogy VI. r. vádlott a kábítószer-kereskedelem büntetést társtettesként követte el; állapítsa meg, hogy VIII. r. vádlott mindkét cselekményét társtettesként követte el; az I-VI. r. vádlottak szabadságvesztés büntetésének, valamint I-VI. r. vádlottak közügyektől eltiltás mellékbüntetésének a tartamát emelje fel; állapítsa meg, hogy I-V. r. vádlottak esetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján fegyház; állapítsa meg, hogy a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontja alapján egy napi szabadságvesztésnek öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg; a VIII. r. vádlottat hosszabb tartamú, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, mellékbüntetésként közügyektől eltiltásra is ítélje és mellőzze a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésével kapcsolatos rendelkezéseket; a Veszprémi Törvényszék Gazdasági

Hivatalánál Bj.I.113/2023. számon nyilvántartott 14. és 15. tételek alatt kezelt tárgyak kiadását a Be. 323. § (1) bekezdése alapján I. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés, vagyonek Kobzás és bűnügyi költség biztosítására tartsa vissza; a Be. 288. § (4) bekezdése alapján I. r. vádlott vonatkozásában letett 15.000.000 Ft óvadékot az óvadék letevőjének, tanú25nak visszaadni rendelje. Egyebekben az ítéletet, a tényállás kiegészítését, a bünteteskiszabási körülmények korrekcióját követően, hagyja helyben.

[10] Terhelt1 I. r.vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában - fenntartva fellebbezését - elsődlegesen védence együttműködő magatartásával, beismerő vallomásával és a hosszú ideig tartó személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés alatt állásával érvelt a védenccével szemben kirótt szankciók eltúlzottsága mellett és újabb enyhítő körülményként hivatkozott arra, hogy védence mintegy öt hónapig kereskedett kábítószerrel és az általa megszerzett kábítószer kisebb hányada került csak ténylegesen forgalomba, túlnyomó részben lefoglalásra került. Vitatta a bünszövetségben elkövetést, mint minősítő körülményt és hangsúlyozta, hogy I. r. és III. r. vádlottak kapcsolata nem „nagykereskedő”- „kiskereskedő” viszonyként jellemezhető, és az eladott mennyiségek alapján kétséget kizáróan nem bizonyított, hogy I. r. vádlott tisztában volt III. r. vádlott továbbértékesítő magatartásával. A vagyonek Kobzással kapcsolatban védence e körben tett nyilatkozatának elfogadásával a lefoglalással érintett teljes összeg lefoglalásának megszüntetését indítványozta arra hivatkozással, hogy a teljes összeg legális eredetű, külföldi illetve magyar diákmunkából származó, bár azt a 2018. évi illetve azt megelőző időszakokra nézve a bevallások megőrzési idejének túllépése miatt igazolni teljes egészében nem állt módjukban. Védence személyiségének kedvező tulajdonságai, a gyanúsítást követő kifogástalan életvezetése, kiemelkedő munkája, folyamatban lévő tanulmányai és a társadalomra veszélyességének csekély foka miatt indokoltnak látta a börtön fokozat alkalmazását. A fellebbviteli főügyészség súlyosítási indítványának elutasítását, a korrigált bünteteskiszabási körülmények ismételt megvizsgálásával enyhébb büntetés kiszabását kérte.

[11] Terhelt2 II. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában - fenntartva fellebbezését és annak irányát - a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítésének alátámasztására - hivatkozott a védence megbánó magatartására és a bűncselekmény óta eltelt idő alatt megváltozott életvezetésére. Okiratokkal is alátámasztotta, hogy védence saját szabadidejéből egy agysérült gyerekkel foglalkozó alapítványnál végzett zöldkörnyezet karbantartó munkát illetve adományozott a Név1 Kórház részére.

[12] Terhelt3 III. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában - fenntartva fellebbezését és irányát - a bünszövetségi minősítés és a fiatalkorú személynek történő értékesítés megállapítása ellenében és az enyhítés mellett érvelt. Részletesen elemezve III. r. vádlott magatartását mutatott rá arra, hogy semmilyen szervezetség nem érhető tetten, védence tudta kitől tud kábítószer vásárolni, majd ha valamelyik ismerősenek kellett, akkor szerzett be neki. A bünszövetség tartalmi elemei közül az előre megállapodást, mint tartalmi elemet nem látta ezért megállapíthatónak. A fiatalkorú személy részére történő értékesítés kapcsán többek vallomását elemezve hivatkozott arra, mely körülmények alapján állapítható meg, hogy védence nem számíthatott reálisan arra, hogy tanú5 még kiskorú volt a részére történő értékesítéskor. A büntetés enyhítésének érdekében az enyhítő körülmények nyomatkára - különösen védence tényállást megalapozó, mások magatartására is adatokat tartalmazó beismerő, az eljárást lefolytatását megkönnyítő vallomására, a cselekmények elkövetéskori hátrányos családi helyzetére és az időmúlásra - hivatkozott és ismertette a védenccének a vádbeli cselekmények elkövetés óta pozitív irányba megváltozott

életkörülményeit, rendezett életvitellét, munkavégzési körülményeit, új családi kapcsolatait, életvezetésében bekövetkezett változásokat. Elsődlegesen részbeni felmentését, a bünszövetségben elkövetés megállapításának mellőzését és végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását indítványozta.

[13] Terhelt5 V. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában – fenntartva fellebbezését és annak irányát – amellet érvelt, hogy a bíróság helytelen következtetése vezetett oda, hogy bűnösnek mondta ki védencét tizennyolcadik életévét be nem töltött személy részére történő kábítószer kereskedelem büntetében. Mindezekre tekintettel e bűncselekmény vádja alóli felmentését indítványozta. Az enyhítő körülmények nyomatéka mellett további enyhítő körülményként hivatkozott az időmúlásra és arra, hogy védenca öt éve áll büntetőeljárás hatálya alatt. A halmazati szabályok mellőzésével enyhébb büntetés kiszabását és az ügyészi fellebbezés elutasítását indítványozta.

[14] Terhelt6 VI. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában fenntartva fellebbezésének irányát elsődlegesen a tényállás védenca következetes vallomása alapján történő megállapítását indítványozta a mennyiség és a vételár tekintetében is szemben V. r. vádlott következtelen, más bizonyítékkal alá nem támasztott vallomásával. Erre figyelemmel 50 gramm kábítószer - nem haszonszerzési céllal történő, haszonszerzés nélküli - értékesítését látta bizonyítottnak, mely a hatóanyagtartalom alapján csekély mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer kereskedelemnek minősül, mely legfeljebb két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A büntetés kiszabása körében nyomatékos enyhítő körülményként hozta fel védenca következetes beismerő vallomását, életmódváltását, családalapítását, születendő gyermekét, valamint az időmúlást, melyre tekintettel eltúlzottan súlyosnak találta nem csak a kiszabott szabadságvesztés büntetést, hanem a mellékbüntetést és az alkalmazott intézkedést is. A vádlotti cselekmény Btk. 176. § (5) bekezdés a) pontja szerinti minősítését, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását, a pénzbüntetés és a vagyonekobzás mellőzését indítványozta.

[15] A fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban írtakkal egyezően adta elő indítványát az ügyészi fellebbezés - az I. r. vádlott vonatkozásában módosított formában való - fenntartásával, és a védelmi fellebbezésekkel kapcsolatban. Az átiratban írtakkal egyezően nyilatkozott a törvényszék bizonyítási eljárásáról, az eljárási szabályok betartásáról, a mérlegelő tevékenységéről, a tényállás részbeni megalapozottságáról, a hiányosság okáról, a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölésének módjáról, a vádlottak büntetőjogi felelősségére vont következtetésről, annak nagyrészbeni helytállóságáról, az V. r. és a VII.r. vádlottak fiatakorúak részére történő értékesítés és a VI. r. vádlott kereskedői magatartása esetén a társtetteskénti elkövetés megállapításának szükségességéről, helyesnek és indokoltnak találta egyes vádlottaknál a bünszövetségben történő elkövetés és a fiatakorúak részére történő értékesítés megállapítását. A büntetés kiszabási körülmények átiratban írt korrekciója mellett a kiszabott büntetéseket eltúlzottan enyhének találta, melyek nem alkalmasak sem az egyéni sem az általános megelőzési cél megvalósításához. Az I. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonekobzást is megalapozottnak és törvényesnek találta és végindítványát is az átiratban írtakkal egyezően adta elő.

[16] Az I. r. vádlott, a II. r. vádlott, a III. r. vádlott, az V. r. vádlott és a VI. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen perbeszédeikben - azt szóban röviden összefoglalva -

fenntartották a fellebbezéseik írásbeli indokolásában írtakat azzal, hogy valamennyien kihangsúlyozták az általuk felhozottak legfontosabbnak ítélt pontjait. Az V. r. vádlott védője a védenca terhére rótt kábítószer-kereskedelem-büntette vonatkozásában egyetértett a fellebbviteli főügyészszéggel abban, hogy a cselekmény 4. fordulat szerint minősítésül.

[17] A IV. r. vádlott védője perbeszédében a fellebbezését fenntartotta, majd a védőbeszédében elhangzottakat fenntartva hangsúlyozta, hogy védenca a kereskedést nem, csupán a birtoklást ismerte el, ennek alapján kérte a védenca terhére rótt minősítés megváltoztatását. Az enyhítés körében az enyhítő körülmények nyomatékát, különösen életvezetésében beállott változásokat és az időmúlást hangsúlyozta. Elsődlegesen a védenca kereskedői magatartása megállapításának mellőzését, a kábítószer -kereskedelem büntettének vádja alóli felmentését, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, harmadlagosan az ügyészi súlyosítási indítvány elutasítását indítványozta.

[18] A VIII. r. vádlott védője perbeszédében fenntartva a fellebbezés irányát elsődlegesen amellet érvelt, hogy védenca nem tudhatott tanú3 nevű vevőjének elkövetéskori fiatakorúságáról. Erre tekintettel a cselekmény miatti felmentését kérte. Az enyhítési indítványának alátámasztására az enyhítő körülmények nyomatékát hangsúlyozta és elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

[19] A II. vádlott az utolsó szó jogán megváltozott személyi körülményeire és pozitív életvezetésére hivatkozással enyhébb büntetés kiszabását kérte. Hangsúlyozta, hogy a hatóságokkal együttműködött és a letartóztatásban töltött idő kellő lecke volt a számára.

[20] A III. r. vádlott az utolsó szó jogán megváltozott életviteléről, a cselekmény elkövetése előtti, alatti és utáni személyi körülményeiről beszélt és megbánó magatartásának adott hangot. Enyhébb büntetés kiszabását kérte.

[21] Az V. r. vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában felhozta, hogy a rossz társaság volt az oka annak, hogy bűncselekménybe keveredett, megviselte az eljárás. Bejelentett munkahelyen dolgozik, ha lehetne visszacsinálná az egészet.

[22] A VI. r. vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által elmondottakhoz, sajnálatát és megbánását hangsúlyozta.

[23] A VIII. r. vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában azt hangsúlyozta, hogy nem volt tudomása arról, hogy egyik vevője fiatakorú. A bűncselekmény elkövetését megbánta, későn jött rá, nem jó irányt vesz az élete.

[24] Az ítéltábla a fellebbezések irányára tekintettel az elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (1), (2) és (10) bekezdése alapján teljeskörűen, az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ekként vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét is és az eljárási szabályok megtartását is arra tekintet nélkül, hogy ki milyen okból fellebbezett.

[25] Az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadálya lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában ugyancsak nem észlelt:

[26] A törvényszék a vádbeli cselekmények kapcsán törvényes, alapos, mindenre kiterjedő bizonyítást folytatott le, melynek során kihallgatta a vádlottakat, számos tanút, más tanúk vallomását felolvasással tette tárgyalás anyagává. Ugyanígy tárgyalás anyagává tette a telefonlehallgatási anyagot, a vegyészszakértői véleményeket és egyéb releváns okirati bizonyítékokat. Így valamennyi bizonyítékot a tárgyalás anyagává tett, a vádlottak és a védelem a bizonyítás anyagát megismerhették, azzal kapcsolatos álláspontjukat kifejthették, védekezésüket előterjeszthették. A törvényszék biztosította a vádlottak számára a tisztességes eljárás feltételeit, a vádlottak és védők szabadon élhetett kérdezési, észrevételezési, indítványtételi jogukkal. A törvényszék betartotta a tárgyalás folytonosságára vonatkozó szabályokat is. Példaértékű, hogy a vádlottakat kapcsolódó cselekményeik szerint csoportosította, és az adott tárgyalási napra csak az érintett vádlottakat idézte. Ezáltal nem kellett megjelennie az egyes tárgyalási napokon azoknak a vádlottaknak, akiket a bizonyítás nem érintett.

[27] A törvényszék a tényállás megalapozott megállapításához szükséges bizonyítékokat beszerezte, vádlottanként iratszerűen mutatta be azokat az ítéletében, egyenként és összességében is megvizsgálva. Az I. r., a II. r., III. r., V. r. és VIII. r. vádlottak beismerő vallomást tettek. Volt, aki lényegében csak az ügyletek számát, a vásárolt kábítószer mennyiségét, és az ebben érintettek azt vitatták, hogy nem volt tudomásuk arról, hogy 18. év alatti személyeknek értékesítettek kábítószer.

[28] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat nagyon alapos vizsgálatnak vetette alá, azonos szempontok szerint értékelte, mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat. Ahol a vádlottak vallomásában eltérés volt (III. r. - IV.r, III. r. - V. r., V. r. - VI. r.) ott a vádlottak vallomásainak és egyéb bizonyítékoknak az egybevetésével részletesen megindokolta, hogy kinek a vallomásra alapította a tényállást, így számot adott arról, hogy miért és mely előadásokat fogadta el a tényállás alapjául, illetve megindokolta azt is, hogy azokban az esetekben, ahol fiatakorúak voltak a vevők, a nekik értékesítő vádlottaknál milyen tényekből, körülményekből következett arra, hogy az eladónak tudnia, vagy legalábbis sejtienie kellett, hogy a vevő a 18. életévét még nem töltötte be.

[29] Bizonyítékértékelő, mérlegelő tevékenysége okszerű, logikus, így a másodfokú eljárásban alappal nem támadható.

[30] Az elsőfokú bíróság ténymegállapításai - melyek ugyan a későbbiekben írtak szerint kis mértékben kiegészítendőek - a másodfokú bíróság megítélése szerint összhangban állnak a bemutatott bizonyítékokkal.

[31] A másodfokú bíróság túlnyomórészt megalapozott, a bizonyítás anyagának megfelelő tényállást állapított meg, mely a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól túlnyomórészt mentes, kisebb mértékű hiányossága (Be. 592. § (2) bekezdés) abban áll, hogy nem tartalmazza VIII. r. vádlott egy beazonosított vásárlójához kapcsolódó cselekvőségét, valamint egyes vádlottak elítéléseivel kapcsolatos adatok hiányosak, így a tényállást az ítéltábla az iratok tartalma alapján a Be 593. § (1) bekezdés a) pontban írtak szerint az alábbiakkal egészítette ki:

- Terhelt1 I. r. vádlottal szemben a Győri Járásbíróság Bpk.370/2020/4. számú, 2020. V. 15. napján jogerőre emelkedett határozatával garázdaság vétsége és rongálás vétsége miatt 120 óra közérdekű munka büntetést szabott ki,

- Terhelt4 IV. r. vádlottat a Veszprémi Járásbíróság B.107/2020/3. szám alatti határozatával ittas járművezetés vétsége miatt 120.000 Ft pénzbüntetésre és 1 év 2 hónap közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte.

- A VIII/B. tényállási pontot [244] bekezdés után azzal, hogy a VIII. r. vádlott fk. tanú3 részére történt kábítószer értékesítéssel legalább 21.000 Ft jogtalan bevételre tett szert. A VIII. r. vádlott 2021. december 14-én Település1-en, 3.500 Ft-ért 0,7 g marihuánát, valamint 3.500 Ft/g áron 4 g-nak mondott, azonban ennél lényegesen kevesebb, mintegy 2-3 g tömegű speed port adott el tanú12nak, összesen 17.500 Ft-ért, amely kábítószeresek összes hatóanyag-tartalma a csekély mennyiség felső határának 4%-a volt. A VIII. r. vádlott tanú12 részére történt kábítószer értékesítéssel legalább 17.500 Ft, az fk. tanú3 részére történő értékesítéssel együtt összesen 38.500,-Ft jogtalan bevételre tett szert.

Elírást kellett javítani a [170] bekezdés 2-3. sorában akként, hogy az értékesített összesen 6 gramm marihuana totál-THC tartalma legkevesebb 0,06 gramm volt, mely a csekély mennyiség felső határát (6 gramm) nem haladja meg, annak 0,1 %-a.

[32] Az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése szerint kiegészített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[33] A tényállás alapján helyesen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére. Helyes a bűncselekmények megnevezése, minősítése és az ehhez fűzött jogi indokolás is. Egy kivétellel helyes a cselekmények jogszabályi megjelölése is, Terhelt5 V. r. vádlott esetében kell pontosítani azt a társtettesként elkövetett kábítószer kereskedelem vonatkozásában a Btk. 176. § (1) bekezdésében nem a 3. fordulatot, hanem a 4. fordulatot kell megjelölni, hiszen az V. r. vádlott kábítószerrel kereskedett és nem forgalomba hozta azt.

[34] Az ítéltábla nem osztotta a fellebbezési főügyészség azon álláspontját, mely szerint az V. r. és a VIII. r. vádlottak a kábítószer kereskedelem büntetettét a felnőttkorú vásárlók esetében társtettesként követték el, ebből következik, hogy a fiatalok részére történő értékesítéskor is társtettesként jártak el. Terhelt5 V. r. és Terhelt8 VIII. r. vádlottak egymástól függetlenül, önállóan értékesítették a kábítószeres fk. tanú3nak. A Btk. 177. § - ában meghatározott bűncselekmény speciális bűncselekmény a Btk. 176. §-ához képest, hisz az eladónak tisztában kell lennie vagy legalábbis sejtenie kell, hogy a vevője még nem töltötte be a 18. életévét. Az V. és VIII. r. vádlottaknak értékesítő eladókkal az utóbbiak tudattartalma

hiányában társtettesként felelősségre vonni a fiatakorúaknak történő értékesítésért nem lehet ezen vádlottakat.

[35] Az ítéltábla Terhelt6 VI. r. vádlott esetében sem látott okot arra, hogy a terhére rótt kábítószer kereskedelem büntettét társtettesként elkövettként értékelje, mivel nincs rá adat, hogy a kábítószer egy vagy több személytől és milyen mennyiségben vásárolta, ez az ismeretlenül maradt személyek vagy személy tudott-e arról, hogy VI. r. vádlott továbbértékesít-e a kábítószerből és mennyit. A mennyiségből nem vonható arra következtetés, hogy a VI. r. vádlottnak értékesítő személy tudott a továbbértékesítésről vagy csak saját felhasználásról tudott.

[36] A II. r. , a III. r. , a IV. r. és az V. r. vádlottak védői kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság védeneciknek a Btk. 176. §-ába ütköző cselekményeit bünszövetségben elkövetettnek minősítette. A törvényszék alaposan, kimerítően megindokolta, hogy mely tényezőkből, körülményekből jutott erre a következtetésre. Ezzel az érveléssel az ítéltábla egyetértett, nem foghatott helyt a védelemnek a minősítő körülmény mellőzésére, enyhébb, a cselekmények alapeseti minősítésére tett indítványa.

[37] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket lényegében helyesen ismerte fel, azt a súlyosító körülmények körében valamennyi vádlottnál azzal kellett kiegészíteni, hogy további súlyosító körülmények a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elszaporodottsága. Egy elírást kellett javítani az ítélet [434] bekezdésében azzal, hogy a II. r. vádlott esetében az irányadó középérték 15 év.

[38] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodnia kell a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[39] Az I. r. vádlott terhére rótt bűncselekményt 5 évtől 20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, a középérték 12 év 6 hónap. A II. r. vádlott terhére rótt bűncselekményt 5 évtől 20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel, valamint 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, a középérték 15 év. A III. r. vádlott terhére rótt bűncselekményt 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel, valamint 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, a középérték 10 év. A IV. r. vádlott terhére rótt bűncselekményt 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel, valamint 2 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, a középérték 8 év 6 hónap. A V. r. vádlott terhére rótt bűncselekményt 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel, valamint 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, a középérték 10 év. A VI. r. terhére rótt bűncselekményt 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel, valamint 2 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, a középérték 6 év. A VIII. r. vádlott terhére rótt bűncselekményt 2 évtől 8 évig terjedő, valamint 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, a középérték 7 év.

[40] Az ítéltábla álláspontja szerint általánosságban megállapítható, hogy valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott esetében az enyhítő körülmények vannak túlsúlyban, a cselekmények 2020-2021. évben történő elkövetésekor egyesek éppen betöltötték a 18. életévüket, mások fiatal felnőttek voltak, életkorukból és személyi körülményeikből adódóan valamennyien kiforratlan személyiségűek. Az ő esetükben az időmúlás különös jelentőséggel és nyomatékcal bír, mivel ez idő alatt lett állandó munkahelyük, családot alapítottak vagy éppen családalapítás előtt állnak. Esetükben a büntetőeljárás hatálya alatt állás, a személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés már önmagában a büntetési célok megvalósítását szolgálja, a végrehajtandó szabadságvesztés éppen megtöri ezt a pozitív folyamatot, a hosszú tartamú szabadságvesztés pedig mintegy megtorló jellegűvé válik.

[41] A kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének társadalomra veszélyessége leginkább az értékesített kábítószer mennyiségétől és az értékesítéssel érintett személyek számától függ.

[42] A fellebbezéssel érintett vádlottak közül Terhelt1 I. r. vádlotthoz volt köthető a legnagyobb mennyiségű kábítószer. Két vásárlás alkalmával összesen a jelentős mennyiség alsó határának 271,137 %-át elérő hatóanyagtartalmú kábítószer vásárolt eladási céllal. Ebből 2 vevőnek, egy-egy alkalommal értékesített, mindkettőjüknek köztes mennyiséget. III. r. vádlottnak a jelentős mennyiség alsó határának 61,53 %-át, tanulóknak a jelentős mennyiség alsó határának 30,6 %-át, összesen 92,13 %-át elérő hatóanyagtartalmú kábítószer. A jelentős mennyiség alsó határának 188, 9 %-át kitevő hatóanyagtartalmú kábítószer tőle - több hónappal az értékesítéseket követően - lefoglalásra került, nem került forgalom. Mindezen körülmények az egyéb feltárt enyhítő körülményekkel - különösen a [40] bekezdésben rögzítettekkel - együtt vezettek oda, hogy az ítéltábla lehetőséget látott a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának enyhítésére, annak törvényi minimumban történő meghatározására.

[43] Terhelt2 II. r. vádlott terhére összesen 5 kábítószer beszerzés és 12 (köztük 6 fiataalkorú részére történő) értékesítés róható, melyek közül kétszeri (csekély mennyiség felső határának 102,635 %-a és 75,116 %-a hatóanyagtartalmú) beszerzés tette ki szinte az összbeszerzést, míg négyszeri (csekély mennyiség felső határának 102,5% -a, 100,05 %, 70 %-a és 30,33 %-a hatóanyagtartalmú) értékesítés tette ki szinte az összeladást. Mindezen körülmények az egyéb feltárt enyhítő körülményekkel - különösen a [40] bekezdésben rögzítettekkel - együtt vezettek oda, hogy az ítéltábla a II.r. vádlott esetében is lehetőséget látott a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának enyhítésére, annak törvényi minimumban történő meghatározására.

[44] Terhelt3 III. r. vádlott terhére összesen 3 kábítószer beszerzés és 11 (köztük 1 fiataalkorú részére történő) értékesítés róható, melyek közül kétszeri (csekély mennyiség felső határának 1230,6 %-a és 70 %-a hatóanyagtartalmú) beszerzés tette ki szinte az összbeszerzést, míg egyszeri (csekély mennyiség felső határának 711,326% -a hatóanyagtartalmú) értékesítés tette ki szinte az összeladást. Mindezen körülmények az egyéb feltárt enyhítő körülményekkel - különösen a [40] bekezdésben rögzítettekkel - együtt vezettek oda, hogy az ítéltábla a III. r. vádlott esetében a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásával lehetőséget látott a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának enyhítésére, annak törvényi minimum alatt egy évvel történő meghatározására.

[45] Terhelt4 IV. r. vádlott terhére egy alkalommal történő kábítószerértékesítés, egy alkalommal történő - fogyasztói magatartását beleolvasztó - kábítószerbirtoklás róható. Az értékesítés mennyisége 91 gramm marihuána volt, melynek hatóanyagtartalma a csekély mennyiség felső határának 1,51 %-a volt. Az általa ezen felül birtokolt - hatóságok által lefoglalt- kábítószer hatóanyagtartalma a csekély mennyiség felső határának 32,12 %-a. A feltárt enyhítő körülmények, az, hogy a súlyosabban büntetendő bűncselekmény egy részecselekmény volt, és különösen a hozzá köthető kábítószer mennyisége és a belső arányosság miatt az ítéltábla az esetében a törvényi minimummal egyező tartamú szabadságvesztés kiszabását látta arányosnak.

[46] Az I. r. , a II. r. és a III. r. vádlottak esetében az ítéltábla az egyébiránt törvényesen és szükségesen kiszabott közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát mindhárom vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztés büntetéssel arányos mértékben enyhítette.

[47] Terhelt5 V. r. vádlott terhére 2 kábítószer beszerzés és 4 (köztük 1 fiatalkorú részére történő) értékesítés róható, az egyébként kábítószer is fogyasztó vádlott beszerzései együtt a jelentős mennyiség alsó határának 48, 5663 %-ának megfelelő hatóanyagtartalommal bírtak, míg egyszeri fiatalkorú személy részére történő (csekély mennyiség felső határának 51% -a hatóanyagtartalmú) értékesítés tette ki szinte a csekély mennyiség felső határának 55,1 %- a hatóanyagtartalmú összeladását. Esetében a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés súlyosítására és enyhítésére sem látott lehetőséget az ítéltábla az elsőfokú bíróság által helyesen értékelt büntetéskiszabási körülményekre tekintettel.

[48] A kábítószer fogyasztó Terhelt6 VI. r. vádlott terhére - kábítószer fogyasztói magatartásával halmazatban - egy alkalommal történt értékesítés róható, amikor is a csekély mennyiség felső határának 260 %-át kitevő hatóanyagtartalmú speed port adott tovább. Az enyhítő körülmények nyomatkára tekintettel az elsőfokú bíróság által a törvényi minimummal egyező tartamban kiszabott szabadságvesztés tartamának enyhítésére és súlyosítására nem látott lehetőséget az ítéltábla a belső arányosság sérelme nélkül.

[49] Terhelt8 VIII. r. vádlott terhére 1 kábítószer beszerzés és 2 (köztük 1 fiatalkorú részére történő) értékesítés róható, szerzése a csekély a csekély mennyiség felső határának 100,05 %-ának megfelelő hatóanyagtartalommal bírt, míg két értékesítése hatóanyagtartalma a csekély mennyiség felső határának 14%-a, illetve 4,01% -a. Az enyhítő körülmények nyomatkára tekintettel az elsőfokú bíróság által esetében is a törvényi minimummal egyező tartamban kiszabott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés enyhítésére és súlyosítására nem látott lehetőséget az ítéltábla a belső arányosság sérelme nélkül.

[50] Az egyes vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetések törvényesek és arányosak, az elsőfokú bíróság által a pénzbüntetés alkalmazása körében írt indokolással az ítéltábla egyetértett.

[51] Az ítéltábla álláspontja szerint az enyhítő körülmények jellegére, VI. r. vádlott esetében születendő gyermekére is tekintettel alaposan feltehető, hogy a IV. és a VI. r. vádlottak esetében a büntetés célját annak végrehajtása nélkül is eléri, erre tekintettel a IV. r. és az VI. r. vádlottak tekintetében kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását Btk.85.§ (1) bekezdése alapján a (2) bekezdésben írt maximális tartamig felfüggesztette. Tekintettel

arra, hogy a közügyektől eltiltás mellékbüntetés a Btk. 61. § (1) bekezdése alapján csak végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés mellett szabható ki, IV. r. és VI. r. vádlottakkal szemben mellőzte.

[52] Az így kiszabott, egyes vádlottakat terhelő joghátrányok megfelelnek a vádlottak társadalomra veszélyességének és az általuk megvalósított cselekmények konkrét tárgyi súlyának, elégséges és egyben szükséges joghátrányok a büntetési célok megvalósításához és biztosítják az ítélet belső arányosságát is.

[53] A törvényszék I. r., II. r., III.r., IV. r. és V. r. vádlottak esetében a Btk. 37. § (3) bekezdés alapján kötelező fegyház fokozat helyett a szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani a Btk. 35. § (2) bekezdés alapján. Az ítéltábla egyetértett azzal, hogy a vádlottak esetében az enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazásának a lehetősége fennáll, egyetértett az ítélet indokolásának [445] bekezdésében e körben írt indokolással is. Mindezekre tekintettel az enyhébb végrehajtási fokozat megváltoztatására irányuló ügyési indítványnak nem adott helyt.

[54] Az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV.17.) AB határozatában kimondta, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes mentesítés lehetőségét és erről az ítéletben rendelkezzen. Az elsőfokú bíróság az ítéletében rögzítette, hogy ezt a vizsgálatot elvégezte és nem látta indokoltnak VIII. r. vádlott előzetes mentesítésben való részesítését, nemleges döntését azonban nem indokolta. Döntése nem kifogásolható, a VIII. r. vádlott mellett olyan körülmények nem voltak feltárhatók, melyek a Btk. 102. § (1) bekezdése szerint, az előzetes mentesítéshez támasztott követelmény, az arra való érdemesség megítélésére adtak volna alapot. A cselekmények jellege, bűnösségek foka, nem hordoz olyan külön méltányolandó és méltányolható tényezőket, elemeket, amelyek e kedvezmény megadását lehetővé tennék.

[55] Az ítéltábla a IV. r. és a VI. r. vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztés büntetések végrehajtásának próbaidőre történő végrehajtására tekintettel a fent írtak tükrében vizsgálta az előzetes mentesítés alkalmazásának a lehetőségét és ugyancsak arra a megállapításra jutott, hogy a IV. r. és a VI. r. vádlottak esetében sem voltak olyan körülmények feltárhatók, melyek a Btk. 102. § (1) bekezdése szerint, az előzetes mentesítéshez támasztott követelmény, az arra való érdemesség megítélésére adtak volna alapot. A cselekmények jellege, a vádlottak bűnösségének foka, nem hordoz olyan külön méltányolandó és méltányolható tényezőket, elemeket, amelyek e kedvezmény megadását lehetővé tenné.

[56] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései túlnyomórészt törvényesek, azt csak a II. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonek Kobzás tekintetében kellett módosítani.

[57] Az I. r. vádlott esetében vitatta a védelem a kiterjesztett vagyonek Kobzás alkalmazását. Az elsőfokú bíróság a védelem által csatolt bizonyítékok alapján megfelelően állapította meg a vagyonek Kobzás összegét az I. r. vádlottól lefoglalt készpénz tekintetében, arra a vagyonra,

melynek törvényes eredetét az I. r. vádlott nem tudta igazolni. Helyes és törvényes volt az ezen felül fennmaradt pénzösszeg lefoglalásának megszüntetése és annak visszatartása a vele szemben megállapított pénzbüntetés, további vagyonek Kobzás és bűnügyi költség biztosítására.

[58] Tévedett a törvényszék a II. r. vádlott vonatkozásában alkalmazott vagyonek Kobzás összegének meghatározásakor, melyet számítási hiba eredményezhetett. A tényállásban leírt és II. r. vádlott esetében a kábítószer értékesítésével összefüggésben szerzett jogtalan anyagi előny összesen 722. 500 Ft. Ennek megfelelően az ítéltábla a II. r. vádlott tekintetében a vagyonek Kobzásról hozott rendelkezést korrigálta.

[59] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek és helyes a hozzájuk fűzött indokolás is.

[60] Mindezek alapján a Győri Ítéltábla a Veszprémi Törvényszék 2024. október 22. napján kihirdetett 10. Fk.51/2023/181. szám alatti számú ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt6 VI. r. vádlottak tekintetében a Be. 606. § (1) bekezdés alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r. és Terhelt8 VIII. r. vádlottak tekintetében a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2025. május 20.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	Szalaiiné dr. Joánovits Krisztina s.k.	Dr. Élő András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Veszprémi Törvényszék 2024. október 22. napján kihirdetett 10.Fk.51/2023/181. szám ítéletének meg nem változtatott része Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r. és Terhelt8 VIII. r. vádlottak vonatkozásában mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. május 20.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke